

Luka en het gestolen recept

Hoofdstuk 1: **De Gestolen Keto Schat**

Hoofdstuk 2: **De Onzichtbare Dief**

Hoofdstuk 3: **Het Raadsel van de Chocoladefontein**

Hoofdstuk 4: **De Club van Gestolen Recepten**

Hoofdstuk 5: **Het Mysterie van het Krakenhuis**

Hoofdstuk 6: **De Vlucht van de Ketoreus**

Hoofdstuk 7: **De Ketting van Waarheid**

Hoofdstuk 8: **De Nacht van de Schaduwkeuken**

Hoofdstuk 9: **De Wraak van de Keto-Meester**

Hoofdstuk 10: **De Droom of de Waarheid?**

De Gestolen Keto Schat

Het was een van die nachten waarin de stilte bijna hoorbaar was. Luka zat alleen in zijn werkplaats, omringd door lege potten, wervelende notities en verfrommelde verpakkingen. Zijn geheime recept – het hart van zijn hele bedrijf – was verdwenen. Het gevoel van verlies zat diep in zijn borst, alsof iemand een stukje van zijn ziel had gestolen.

Hij liep door de keuken, zijn vingers glijdend over het aanrecht dat altijd de basis was geweest van zijn creativiteit. Hoe kon dit gebeuren? Hij had alles beveiligd: dubbele sloten, alarmen, zelfs de schoorsteen was afgedicht. En toch, iemand had het weten mee te nemen. Iemand wist hoe belangrijk dat recept voor hem was.

Plotseling zag Luka iets dat hij eerder niet had opgemerkt. Een paar kruimels lagen langs de rand van zijn werkbank, alsof iemand daar haastig iets had neergelegd. Hij veegde ze voorzichtig op met een spatel en bracht ze naar zijn neus. Chocolade. Maar niet zomaar chocolade – het was de unieke mix die hij alleen gebruikte in zijn beroemde keto-repen.

"Dit is een spoor," mompelde Luka tegen zichzelf. Hij volgde de kruimels naar de deur van zijn werkplaats en verder naar buiten, waar een smalle, donkere steeg zich voor hem uitstreckte. De kruimels werden dunner, maar net toen hij dacht dat hij het spoor kwijt was, ontdekte hij iets vreemds. Tegen de muur van de steeg lag een klein, glimmend voorwerp. Hij bukte zich en pakte het op.

Het was een gouden knoop, ingegraveerd met een klein embleem van een cacao boon. Luka's gedachten sloegen op hol. Er was maar één persoon in de stad die een dergelijke knoop zou dragen: Meneer Flinter, de excentrieke eigenaar van de luxe chocoladewinkel in het centrum. Maar waarom zou Meneer Flinter het recept willen stelen? Zijn winkel was gespecialiseerd in decadente, suikerrijke chocolade, het complete tegenovergestelde van keto.

Terwijl Luka het voorwerp bestudeerde, klonk er plotseling een geluid achter hem, alsof iemand snel wegschoot. Hij draaide zich om, maar de steeg was leeg. Alleen het zachte flikkeren van een straatlamp hield hem gezelschap. De haren op zijn armen stonden recht overeind.

"Je bent niet alleen, Luka," fluisterde hij tegen zichzelf, terwijl hij zichzelf probeerde te kalmeren. Maar iets voelde anders. Alsof er een paar ogen in de schaduwen verborgen zaten, hem volgden met een nieuwsgierigheid die hij niet kon zien.

Met de knoop stevig in zijn hand ging Luka naar huis. Het was duidelijk: hij moest naar de chocoladewinkel. Maar niet zomaar. Als Meneer Flinter echt betrokken was bij de diefstal, zou Luka voorzichtig moeten zijn. Misschien kon hij zich voordoen als een klant, of een reden verzinnen om in de buurt van de werkplaats van de winkel te komen.

Die nacht sliep Luka slecht. Zijn dromen waren gevuld met schaduwen die zijn keukengerei omgooiden, met stemmen die fluisterden over geheime recepten. Maar telkens wanneer hij wakker werd, had hij een sterker gevoel van vastberadenheid. Hij zou zijn recept terugkrijgen, wat het ook kostte.

De volgende ochtend stond Luka vroeg op en liep naar de markt om meer over Meneer Flinter te weten te komen. Onderweg zag hij een oude marktkoopman die zijn aandacht trok. Hij had een kraam vol vreemde, glinsterende voorwerpen. De

man glimlachte, alsof hij wist dat Luka iets zocht dat hij kon bieden.

"Jij bent op een missie," zei de marktkoopman met een stem die klonk als krakend oud papier. Voor Luka iets kon zeggen, haalde de man een zilveren ketting tevoorschijn. In het midden hing een hanger in de vorm van een oog, met een blauwe edelsteen die schitterde in het vroege zonlicht.

"Dit is de Ketting van Waarheid," vervolgde de man. "Hij zal je laten zien wat je zoekt. Maar wees gewaarschuwd: de waarheid is niet altijd wat je wilt weten."

Luka aarzelde. Kon dit hem helpen zijn recept terug te vinden? Hij besloot het risico te nemen en nam de ketting aan. Terwijl de ketting zachtjes om zijn hals gleed, voelde hij een vreemde warmte en tinteling. De wereld leek even te veranderen, alsof alles helderder werd.

Toen Luka zich omdraaide om de man te bedanken, was de kraam verdwenen. Net zoals de steeg waarin hij stond. In plaats daarvan stond hij ineens voor de ingang van Meneer Flinter's chocoladewinkel. En daar, op de deur, was